

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 134.022 van 19 juli 2004

A. 138.196/g-73

In zake: **VERHEYDEN** Carine,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Matthias E. STORME, advocaat,
Verenigingstraat 28
1000 Brussel,

tegen:

de Kamer van volksvertegenwoordigers,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Nicole CAHEN en
Mr. Gaëtan VAN HOOREBEKE, advocaten,
Henri Wafelaertsstraat 47-51
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING
VAN DE AFDELING ADMINISTRATIE,**

Gezien de vordering die Carine VERHEYDEN op 23 juni 2003 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de beslissing van het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers van 2 april 2003 om Murielle DELEPIERRE en Elisabeth EVERARD de HARZIR te benoemen als niet-permanent eerste directieassistent;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevrouw BEECKMAN de CRAYLOO, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 27 januari 2004, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 februari 2004;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gelet op de beschikking van 27 januari 2004, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling Administratie van 17 februari 2004 om 14.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. STORME, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. N. CAHEN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van mevrouw BEECKMAN de CRAYLOO, eerste auditeur;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing:

Verzoekster is vastbenoemd personeelslid van de niet-permanente dienst Integraal Verslag (voorheen dienst Parlementaire Handelingen). Ze is in dienst getreden op 1 juni 1986 en op 1 maart 1992 benoemd als niet-permanent assistent.

Op 5 mei 1998 belast het College van quaestoren van de Kamer haar met een tijdelijke opdracht op de Dienst commissies met ingang van 12 mei 1998. Op 6 juli 1998 stelt verzoekster een vordering tot nietigverklaring van die beslissing in (zaak A.79.227/VIII-973). Op 28 juni 2001 beslist het College van quaestoren een einde te maken aan die tijdelijke opdracht met ingang van 1 september 2001, zodat de Raad van

State het beroep van verzoekster verwerpt wegens ontstentenis van belang (arrest nr. 103.590 van 15 februari 2002).

Op 13 juni 2001 wijzigt het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers artikel 17 van het statuut en stelt het een nieuwe personeelsformatie vast voor de dienst Integraal Verslag; het verklaart onder meer twee betrekkingen van niet-permanent eerste directieassistent vacant. Die beslissing wordt bij een nota van 9 juli 2001 ter kennis van het personeel gebracht.

Zes personeelsleden, onder wie verzoekster, stellen zich kandidaat.

Artikel 17 bepaalt, zoals het is gewijzigd, dat de benoemingen in de betrokken graad geschieden naar keuze van het Bureau in de personeelsformatie van elke dienst, op grond van een omstandige voordracht van de directeur-diensthooft. Aldus zendt R. MEES, directeur van de betrokken dienst, op 25 juli 2001 aan de griffier een voordracht voor bevordering over. Met betrekking tot verzoekster brengt hij het volgende advies uit:

" Qua anciënniteit is ze de tweede van de gegadigden, samen met mevrouw CUVELIER en mevr. DELEPIERRE. Haar beoordelingen bevatten de vermelding 'zeer goed' en 'uitstekend'. Ze is zeer bekwaam voor redactiewerk. In mei 1998 is ze overgeheveld naar de Dienst commissies. Haar relatie met de meeste van haar Franstalige collega's was destijds zeer gespannen en niets lijkt erop te wijzen dat ze haar houding zou hebben gewijzigd. Het lijkt ons derhalve op dit moment geen goed idee haar de leiding over een ploeg toe te vertrouwen. Ze zal op 1 september 2001 terugkomen naar het Integraal Verslag".

Met betrekking tot de twee belanghebbende derden spreekt hij zich uit als volgt:

- " Murielle DELEPIERRE, eerste assistent: qua anciënniteit is zij de tweede van de gegadigden, samen met mevr. CUVELIER en mevr. VERHEYDEN. Haar beoordelingen bevatten de vermelding 'uitstekend'. Ze is zeer bekwaam voor redactiewerk. Ze heeft een grote zin voor verantwoordelijkheid en organisatie, en beschikt over een grote vaardigheid op technisch gebied. Bovendien is ze buitengewoon goed in de omgang, waardoor ze ongetwijfeld een goed diensthoofd zal zijn".
- " Elisabeth EVERARD de HARZIR, eerste stenograaf: ze heeft de meeste anciënniteit van de gegadigden. Haar beoordelingen bevatten de vermelding "uitstekend". Ze is zeer bekwaam voor redactiewerk. Ze heeft zin voor verantwoordelijkheid en organisatie. Bovendien heeft ze erg veel ervaring".

Hij stelt voor Murielle DELEPIERRE en Elisabeth EVERARD de HARZIR te benoemen.

De adjunct-griffier sluit zich op 27 juli 2001 bij die voorstellen aan en op 31 juli 2001 legt de griffier het dossier samen met zijn eensluidend advies voor aan het College van quaestoren.

Op 31 augustus 2001 formuleert verzoekster haar opmerkingen. Ze wijst erop dat tegen haar overheveling naar de Dienst commissies beroep is ingesteld bij de Raad van State en dat de auditeur besloten heeft tot nietigverklaring van die beslissing. Wat haar omgang met haar collega's betreft, onderstreept ze dat het ging om een bijzondere periode gezien de herstructurering die aan de gang was, en dat spanningen gerezen zijn toen sommige personeelsleden ervan afgezien hebben zich nog tegen de voorstellen van de directeur van de dienst te verzetten. Ze vraagt waarop R. MEES zich gebaseerd heeft om te oordelen dat haar houding niet gewijzigd was, terwijl ze gedurende drie jaar afwezig is geweest op de dienst.

Op 24 september 2001 heeft R. MEES een nota naar de griffier gestuurd in verband met de reacties van de gegadigden. Hij voert aan dat er geen rekening is gehouden met de drie jaar afwezigheid van verzoekster en dat het verslag dat is ingediend in het kader van het geding dat door verzoekster is aangespannen bij de Raad van State, niets uitstaande heeft met een bevordering. Hij is van oordeel dat de reacties geen nieuwe gegevens bijbrengen die niet in aanmerking genomen zouden zijn. Die nota wordt voor gezien getekend door de griffier en de adjunct-griffier.

Tijdens zijn vergadering van 21 november 2001 stelt het College van quaestoren het dossier uit om aanvullende informatie in te winnen. Het vraagt het advies van de revisoren van de dienst Integraal Verslag over de wijze van dienen van de gegadigden met wie ze samenwerken.

Op 26 november 2001 brengt Eric VANDERBECK, permanent revisor, het volgende advies uit:

- " 2. Wat de functie niet-permanent directieassistent F betreft.
Alle gegadigden verrichten goed (P. VAN DORPE) tot zeer goed of uitstekend redactiewerk.

Wat de zin voor verantwoordelijkheid en organisatie en de motivatie betreft, verdient niemand de vermelding onvoldoende, maar kan wel de volgende rangschikking worden opgemaakt: (in dalende volgorde) M. DELEPIERRE, E. EVERARD de HARZIR, S. BARBAIX, A.M. CUVELIER, P. VAN DORPE, C. VERHEYDEN.

M. DELEPIERRE is veruit de meest polyvalente van de gegadigden. Zij getuigt van een grote vaardigheid op alle gebieden van het werk. De ploeg kent haar trouwens bijna unaniem die kwaliteiten toe.

Door haar anciënniteit beschikt E. EVERARD de HARZIR over veel ervaring wat de werkwijze van de dienst betreft.

P. VAN DORPE heeft de laatste tijd veel verlof opgenomen wegens persoonlijke aangelegenheid, wat enigszins invloed heeft op zijn motivatie.

C. VERHEYDEN heeft nog altijd een gespannen, of zelfs totaal geen omgang met de helft van de ploeg, wat zeker geen troef is in de betrokken functie.

Voor het overige kan ik me alleen aansluiten bij de inhoud van de voordracht tot benoeming van 25 juli ll.

(...).

4. Algemene opmerking

De voordracht van 25 juli ll. is het resultaat van overleg en samenspraak tussen de directeur en alle permanente revisoren, en ik kan me daar zonder enig voorbehoud bij aansluiten".

Joëlle GUILMOT spreekt zich uit als volgt:

" Kandidaturen voor de functie van (eerste) niet-permanente directieassistent bij het IV

Sabine BARBAIX

Sabine BARBAIX heeft uitstekende beoordelingen gekregen. Maar van de gegadigden voor de betrekking van directieassistent heeft zij de minste anciënniteit.

Anne-Marie CUVELIER

A.-M. CUVELIER heeft altijd zeer goede beoordelingen gekregen. Ze levert uitstekend redactiewerk waarbij ze het idee van de spreker trouw blijft. Ze heeft veel ervaring in het vak, aangezien ze op onze dienst begonnen is als typiste voor het uittikken van wat de stenografen dicteerden, indertijd belangrijke actoren voor het opmaken van de parlementaire handelingen.

Murielle DELEPIERRE

Murielle DELEPIERRE heeft altijd uitstekende beoordelingen gekregen. Ze geeft in alle omstandigheden blijk van dynamisme en kan handig omgaan met alle instrumenten nodig voor het tot stand brengen van het IV. Ze levert goed redactiewerk en heeft, doordat ze de voltallige vergaderingen bijwoont als efficiënt medewerkster aan de laptop, haar kennis inzake de procedure kunnen verdiepen.

Elisabeth EVERARD de HARZIR

Elisabeth EVERARD, vroeger stenograaf - en dus de gegadigde met de meeste anciënniteit - , heeft altijd zeer goede beoordelingen gekregen. Ze levert erg goed en verzorgd redactiewerk.

Pierre VAN DORPE

Pierre VAN DORPE heeft altijd zeer goede beoordelingen gekregen. Doordat hij niet erg gemotiveerd is voor zijn loopbaan als redacteur bij het IV, wordt de afstand tussen hem en de dienst steeds groter als gevolg van de opeenvolgende loopbaanonderbrekingen die hij neemt.

Carine VERHEYDEN

Carine VERHEYDEN is de laatste jaren ter beschikking gesteld van de Dienst commissies. Ze is pas onlangs bij ons teruggekeerd. Ze levert uitstekend werk op het IV".

Diezelfde dag maakt R. MEES een nota op met betrekking tot de arbeidsverhoudingen tussen de revisoren en de gegadigden.

Op 5 december 2001 reageert verzoekster op de nota's van E. VANDERBECK en R. MEES. Ze is van oordeel dat de gevolgde procedure niet deugdelijk is. In het verleden werden de gegadigden immers gerangschikt op basis van een test. Ze vraagt zich af of de wijziging van artikel 17 van het statuut niet in strijd is met de verworven rechten van het personeel. Ze laakt "het in de openbaarheid gooien van beoordelingen over iedere gegadigde" en de houding van R. MEES, directeur van de dienst Integraal Verslag. Ze is van oordeel dat hij geen objectief advies kan uitbrengen, aangezien ze gedurende drie jaar gedetacheerd is.

Op 13 december 2001 dient R. MEES een laatste nota in:

- " Via zijn nota van 7 december 2001 zendt de directeur van de personeelsdienst de reacties over die door 8 gegadigden voor de betrokken bevorderingen zijn ingediend naar aanleiding van de adviezen die op verzoek van het College door de revisoren zijn uitgebracht.

Ik zou in het bijzonder de zeer pertinente opmerking willen citeren die door twee medewerkers is gemaakt, en die gebaseerd is op artikel 65bis van het Statuut: 'Ik laat u weten (...) dat ik verwonderd ben over het feit dat ik tegelijkertijd de beoordelingen heb gekregen over mijn collega's van de dienst. Ik ben van mening dat die beoordelingen persoonlijk zijn en dat het verspreiden daarvan onder de andere sollicitanten alleen maar de betrekkingen onder collega's kan schaden door de polemieken die daardoor onvermijdelijk zullen ontstaan'. Dat lijkt mij een zeer redelijke opmerking die enige reflectie verdient.

De argumenten die uiteengezet zijn, bevatten niets nieuws. Wat de ene aanvoert als doorslaggevend argument - de anciënniteit en de leeftijd (laatstgenoemd criterium wordt nergens beschouwd als een rechtsgeldig criterium, tenzij voor de pensionering) - , wordt door de andere radicaal afgewezen. Er zal jammer genoeg nooit een wetenschappelijk opgestelde lijst met objectieve criteria bestaan. Er kan hooguit een profiel worden gemaakt, wat ongewoon is bij de Kamer, maar in dit geval bestaat het en is het de gegadigden bekend, en de beoordeling kan dan gebaseerd worden op de vraag of de sollicitanten al dan niet aan dat profiel beantwoorden.

De voordrachten van 25.07.01 zijn, net zoals alle beoordelingen overigens die tijdens de loopbaan van de gegadigden zijn uitgebracht, het resultaat van overleg met de betrokken revisoren. De revisoren die niet regelmatig met iemand samenwerken, worden dan ook niet omtrent die persoon geraadpleegd. Dat verklaart misschien het imbroglieo betreffende de permanente assistenten en de commentaar die daaruit voortvloeit. Aangezien geen van de revisoren met meer dan met één van die drie assistenten werkt, hadden ze hun advies moeten beperken tot die ene assistent - zoals het College overigens had gevraagd - en moeten vermijden aldus een onvermijdelijk

subjectieve en ongegronde vergelijking te maken. De heer VANDERBECK heeft dat zeer goed begrepen en zich beperkt tot de gegadigde met wie hij vaak samenwerkt. Alleen de directeur werkt samen met alle drie de gegadigden en is dus in staat een vergelijking tussen hen drieën te maken in het licht van het eerder opgemaakte profiel. Ik wijs er evenwel op dat de permanente revisoren in de loop van de maanden die aan de voordracht zijn voorafgegaan, daarover vaak van gedachten hebben gewisseld.

De adviezen van mevr. GUILMOT over mevr. CAPPELAERE en de heer CORNEAU en van mevr. VAN LANDEGHEM over mevr. DELITENIE en de heer CORNEAU moeten bijgevolg beschouwd worden als niet-bestaande, aangezien ze slaan op personen met wie ze niet vaak of helemaal niet samenwerken.

Wat de commentaren zelf betreft, heeft het geen zin daarop te antwoorden, aangezien de inhoud van de verschillende adviezen die door mijn revisoren zijn uitgebracht niet verschilt van de adviezen vervat in de voordrachten van 25.07.01".

Het College van quaestoren neemt op zijn vergadering van 5 maart 2002 de volgende beslissing:

" gelet op de opmerkingen m.b.t. dit voorstel, geformuleerd door Mevrouw CUVELIER (4 september 2001) en Mevrouw Verheyden (31 augustus 2001) en de desbetreffende nota van 24 september 2001 van de bestuursdirecteur;

gelet op de beslissing van het College van quaestoren van 21 november 2001 een beslissing terzake te verdagen tot wanneer men beschikt over het advies van de revisoren van de dienst Integraal Verslag over de wijze van dienen van de kandidaten waarmee zij samenwerken;

gelet op de door de revisoren geformuleerde adviezen m.b.t. de wijze van dienen van de kandidaten waarmee zij samenwerken;

gelet op de opmerkingen ingediend door Mevrouw CUVELIER m.b.t. het door de revisoren geformuleerde advies dat haar aanbelangt;

gelet op de nota van de bestuursdirecteur van de dienst Integraal Verslag van 13 december 2001 over het door de revisoren geformuleerde advies;

gelet op het advies van de adjunct-griffier, directeur-generaal van de Wetgevende diensten;

gelet op het advies van de griffier;

na erover te hebben beraadslaagd,

beslist:

aan het Bureau voor te stellen volgende personen te benoemen in de functies van niet-permanent (eerste) directieassistent F, voorzien op het kader van de dienst Integraal Verslag:

- Mevrouw Murielle DELEPIERRE wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent eerste directieassistent F;
- Mevrouw Elisabeth EVERARD de HARZIR wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent revisor F".

Op zijn vergadering van 30 april 2002 keurt het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers het bestreden besluit goed, dat bij een brief van 3 juni 2002 ter kennis van verzoekster wordt gebracht en als volgt luidt:

" Benoeming van niet-permanente (eerste) directieassistenten F

overwegende dat twee functies van niet-permanent (eerste) directieassistent F vacant zijn bij de dienst Integraal Verslag en dat, ingevolge de oproep tot de kandidaten, zes personeelsleden hun kandidatuur hebben ingediend;

overwegende dat de bestuursdirecteur van de dienst Integraal Verslag, bij nota van 25 juli 2001, met het akkoord van de adjunct-griffier, directeur-generaal van de Wetgevende diensten en van de griffier, voorstelt Mevrouw DELEPIERRE en Mevrouw EVERARD de HARZIR te benoemen in de functies van niet-permanent (eerste) directieassistent F;

gelet op de opmerkingen m.b.t. dit voorstel, geformuleerd door Mevrouw CUVELIER (4 september 2001) en Mevrouw VERHEYDEN (31 augustus 2001) en de desbetreffende nota van 24 september 2001 van de bestuursdirecteur;

gelet op de beslissing van het College van quaestoren van 21 november 2001 een beslissing terzake te verdagen tot wanneer men beschikt over het advies van de revisoren van de dienst Integraal Verslag over de wijze van dienen van de kandidaten waarmee zij samenwerken;

gelet op de door de revisoren geformuleerde adviezen m.b.t. de wijze van dienen van de kandidaten waarmee zij samenwerken;

gelet op de opmerkingen ingediend door Mevrouw CUVELIER m.b.t. het door de revisoren geformuleerde advies dat haar aanbelangt;

gelet op de nota van de bestuursdirecteur van de dienst Integraal Verslag van 13 december 2001 over het door de revisoren geformuleerde advies;

gelet op het advies van de adjunct-griffier, directeur-generaal van de Wetgevende diensten;

gelet op het advies van de griffier;

na erover te hebben beraadslaagd,

beslist:

aan het Bureau voor te stellen volgende personen te benoemen in de functies van niet-permanent (eerste) directieassistent F, voorzien op het kader van de dienst Integraal Verslag:

- Mevrouw Murielle DELEPIERRE wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent eerste directieassistent F;
- Mevrouw Elisabeth EVERARD de HARZIR wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent revisor F.

Het Bureau van 30 april 2002,

gelet op het voorstel van het College van quaestoren van 5 maart 2002 tot benoeming van directieassistenten bij de dienst Integraal Verslag,

beslist:

3. volgende personen te benoemen in de functies van niet-permanent (eerste) directieassistent F, voorzien op het kader van de dienst Integraal Verslag:
 - mevrouw Murielle DELEPIERRE wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent eerste directieassistent F;
 - mevrouw Elisabeth EVERARD de HARZIR wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent revisor F".

Bij een beslissing van 22 januari 2003 wijzigt het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers de procedure.

De tenuitvoerlegging van de omstreden benoemingen wordt geschorst bij arrest nr. 115.425 van 4 februari 2003.

Op 12 maart 2003 trekt het Bureau die handelingen in en beslist het voorstel van het College van quaestoren van 5 maart 2002 opnieuw te onderzoeken met inachtneming van de nieuwe procedureregels, inzonderheid wat betreft de mogelijkheid voor de kandidaten om te reageren op het voorstel van het College van quaestoren, en van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Op 20 maart 2003 ontvangt verzoekster een uittreksel uit de notulen van die beslissing en het voorstel dat het College van quaestoren op 5 maart 2002 heeft gedaan, en wordt zij verzocht binnen acht dagen te reageren op dat voorstel.

De raadsman van verzoekster maakt zijn opmerkingen kenbaar op 27 maart 2003.

Op 2 april 2003 neemt het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

" Benoeming van niet-permanente (eerste) directieassistenten F

Overwegende dat ingevolge het door de Raad van State op 4 februari 2003 uitgebrachte arrest nr. 115.425, waarbij de tenuitvoerlegging werd geschorst van de beslissing van 30 april 2002 van het Bureau om de dames Murielle Delepierre en Elisabeth Everard de Harzir te benoemen in de graad van niet-permanent eerste directieassistent F bij de dienst Integraal Verslag, het Bureau op 12 maart 2003 heeft beslist voormelde beslissing van 30 april 2002 in te trekken;

dat het Bureau van oordeel was dat aangezien de Raad van State het middel i.v.m. de schending van de wet van 29 juli 1991 inzake de formele motivering van bestuurshandelingen als ernstig kwalificeert en dat de Raad van State ter zake tevens een prejudiciële vraag heeft gesteld aan het Arbitragehof, het voorstel van het

College van quaestoren van 5 maart 2002 in verband met die twee betrekkingen opnieuw moest worden onderzocht, met inachtneming van de procedureregels door het Bureau aangenomen op 22 januari 2003 (te weten de mogelijkheid voor de kandidaten voor een bevordering te reageren op een voorstel van het College van quaestoren aan het Bureau) en vooral van de voorschriften van de voormelde wet van 29 juli 1991 motivering;

dat de zes personen die zich naar aanleiding van de vacantverklaring kandidaat hadden gesteld bij brief d.d. 24 maart 2003 van de griffier in kennis werden gesteld van die intrekking en van het nieuwe onderzoek, door het Bureau, van het voorstel van het College van quaestoren van 5 maart 2002;

overwegende dat het Bureau op 13 juni 2001 heeft beslist die betrekkingen vacant te verklaren; dat het Bureau tijdens die vergadering ook heeft besloten artikel 17 van het personeelsstatuut te wijzigen;

dat de bij het nieuwe artikel 17 ingestelde procedure bepaalt dat de beslissingen m.b.t. benoemingen in een leidinggevende of coördinerende functie met een graad buiten de vlakke loopbaan genomen worden door het Bureau, op voorstel van het College van quaestoren, en dit op grond van een gemotiveerd advies over de kandidaten dat wordt geformuleerd door de betrokken hiërarchische meerderen en door de griffier;

dat die nieuwe bepaling het mogelijk maakt de benoemingsprocedure voor de leidinggevende functies te harmoniseren, daar waar het oude artikel 17 reeds voorzag in een dergelijke procedure voor een hele reeks van andere leidinggevende of coördinerende functies;

overwegende dat in de mededeling van 9 juli 2001 kennis werd gegeven van het feit dat die betrekkingen vacant waren; daarin werd ook gewag gemaakt van het bestaan van de nieuwe bepaling in het statuut en van het feit dat die bepaling gold voor de desbetreffende benoeming;

dat daarop zes personeelsleden zich kandidaat hebben gesteld, met name de dames Barbaix, Cuvelier, Delepierre, Everard de Harzir en Verheyden, alsook de heer Van Dorpe;

overwegende dat overeenkomstig het voormelde nieuwe artikel 17 de heer Mees, bestuursdirecteur van de dienst Integraal Verslag (hierna dienst IV), op 25 juli 2001 is overgegaan tot de vergelijking van de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten; dat de heer Mees in dit verslag een omstandig advies heeft gegeven omtrent de verschillende kandidaten wier namen in een tabel waren opgenomen, met de vermelding van hun geboortedatum, de datum van hun indiensttreding, de datum waarop ze hun loopbaan als stenograaf of assistent bij de dienst IV zijn begonnen, alsmede hun graad;

dat de heer Mees in verband met de zes kandidaten is ingegaan op hun anciënniteit, hun beoordelingen en hun respectieve bekwaamheden, waarbij tegelijk de vakkennis (redactionele capaciteiten, verantwoordelijkheidszin en organisatietalent) en de met de uitoefening van de functie samenhangende sociale vaardigheden (leidinggevende capaciteiten zoals interne taakverdeling bij de redactie, eerstelijnsrevisie, opleiding en begeleiding van de jonge assistenten, opvang van gelegenheidsmedewerkers) onder de loep werden genomen;

dat in dat advies van 25 juli 2001 duidelijk wordt aangegeven dat de beoordelingen van alle kandidaten "zeer goed" en/of "uitstekend" waren en dat hun redactionele kwaliteiten worden erkend;

dat er evenwel een onderscheid kan worden gemaakt op grond van hun respectieve anciënniteit (mevrouw Barbaix is in anciënniteit de jongste van de kandidaten, de heer Van Dorpe de op één na jongste; de dames Cuvelier, Delepierre en Verheyden zijn in anciënniteit de tweede van de kandidaten; mevrouw Everard de Harzir heeft de meeste anciënniteit) en vooral op grond van hun verantwoordelijkheidszin, hun organisatietalent en leidinggevende capaciteiten;

dat de heer Mees terzake het volgende heeft aangestipt:

- mevrouw Barbaix beschikt over de beroepsbekwaamheid en de verantwoordelijkheidszin om later een goede chef te worden;
- de verantwoordelijkheidszin van mevrouw Cuvelier is voor verbetering vatbaar; voorlopig ontbreekt haar nog dat klein tikkeltje om een goede chef te worden;
- de heer Van Dorpe had voorheen frequent verlof zonder wedde en dat heeft zijn motivatie enigszins doen afnemen;
- mevrouw Verheyden is in mei 1998 overgegaan naar de Commissiedienst; in die periode waren haar relaties met de meeste van haar Franstalige collega's erg gespannen en niets lijkt erop te wijzen dat zij haar houding zou veranderd hebben; het leek dus niet aangewezen om haar de leiding van een ploeg toe te vertrouwen;

dat de heer Mees daarentegen heeft onderstreept dat mevrouw Delepierre grote verantwoordelijkheidszin en organisatietalent heeft en dat ze bovendien bijzonder goed met mensen kan omgaan, zodat zij ongetwijfeld een goede chef zal zijn; dat mevrouw Everard de Harzir verantwoordelijkheidszin en organisatietalent heeft, alsook een zeer ruime ervaring; op grond van een en ander stelt hij voor hen voor te dragen voor een benoeming in de functie van niet-permanent directieassistent bij de dienst IV;

overwegende dat de adjunct-griffier zich achter de suggesties van de heer Mees heeft geschaard en heeft gepreciseerd terzake een lang onderhoud met hem te hebben gehad;

dat ook de griffier een eensluidend advies heeft uitgebracht over de voormelde benoemingsvoorstellen;

gelet op de opmerkingen die mevrouw Cuvelier op 4 september 2001 en mevrouw Verheyden op 31 augustus 2001 aangaande die voorstellen hebben geformuleerd;

gelet op de nota terzake van de heer Mees d.d. 24 september 2001, waarin hij met betrekking tot mevrouw Verheyden bevestigt dat hij, gelet op de gelijke anciënniteit en in eer en geweten, de meest geschikte kandidate heeft voorgedragen, zonder ook maar enig ogenblik rekening te houden met de ruim drie jaar lange afwezigheid van de betrokkene in de dienst IV;

gelet op de beslissing van het College van quaestoren van 21 november 2001, die ertoe strekt een beslissing terzake uit te stellen in afwachting van het advies van de revisoren van de dienst IV over de wijze waarop de kandidaten waarmee zij werken zich van hun taak kwijten;

gelet op de met redenen omklede adviezen die de revisoren Vanderbeck en Guilmot terzake op 26 november 2001 hebben uitgebracht;

overwegende dat mevrouw Guilmot de redactionele kwaliteiten en de zeer goede beoordeling van alle kandidaten heeft bevestigd, alsmede de afnemende

motivatie van de heer Van Dorpe (achtereenvolgende loopbaanonderbrekingen) en het feit dat mevrouw Barbaix van alle kandidaten voor de vacante betrekkingen de minste anciënniteit telde;

dat de heer Vanderbeck heeft gepreciseerd dat het redactiewerk van alle kandidaten kan worden beoordeeld als goed (Van Dorpe) tot zeer goed of uitstekend;

dat, inzake de verantwoordelijkheidszin, het organisatietalent en de motivatie, hij daaraan heeft toegevoegd dat niemand van de kandidaten het verdient als onvoldoende te worden beoordeeld, maar dat niettemin de volgende, dalende rangschikking kan worden opgesteld : Delepierre, Everard de Harzir, Barbaix, Cuvelier, Van Dorpe en Verheyden;

dat de heer Vanderbeck die rangschikking heeft gerechtvaardigd door met name te onderstrepen dat mevrouw Delepierre veruit de meest polyvalente van de kandidaten is, wat de ploeg nagenoeg unaniem bevestigt; dat mevrouw Everard de Harzir dankzij haar anciënniteit veel ervaring heeft met de werking van de dienst en dat daarentegen de verstandhouding van mevrouw Verheyden met de helft van de ploeg steeds gespannen is of dat er zelfs geen sprake is van enige verstandhouding, wat beslist geen troef is voor de in te vullen functie;

gelet op de schriftelijke reacties van de heer Van Dorpe d.d. 3 december 2001, mevrouw Cuvelier d.d. 4 december 2001 en mevrouw Verheyden d.d. 5 december 2001;

gelet op de nota van de heer Mees van de dienst IV aan de griffier d.d. 13 december 2001, waarin voornamelijk wordt vastgesteld dat de diverse, door de revisoren uitgebrachte adviezen qua teneur niet afwijken van de adviezen die zijn vervat in de voorstellen van 25 juli 2001;

gelet op de goedkeuring van die nota door de griffier en de adjunct-griffier;

gelet op voornoemd voorstel van het College van quaestoren d.d. 5 maart 2002 om de volgende personen te bevorderen tot niet-permanent (eerste) directieassistent F in de formatie van de dienst IV :

- mevrouw Murielle Delepierre wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent eerste directieassistent F,
- mevrouw Elizabeth Everard de Harzir wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent revisor F;

gelet op de brief van de advocaat van mevrouw Verheyden d.d. 27 maart 2003, als reactie op de brief van de griffier d.d. 20 maart 2003 waarbij dit voorstel als bijlage ging;

overwegende dat de bezwaren tegen de op 22 januari 2003 door het Bureau gevolgde procedureregels irrelevant zijn, aangezien zij, zoals reeds onderstreept, in onderhavig geval betrekking hebben op de mogelijkheid die aan de kandidaten voor een bevordering wordt geboden om te reageren op een voorstel dat door het College van quaestoren aan het Bureau werd voorgelegd, waarbij de termijn om te reageren in casu 8 dagen duurt vanaf de datum van ontvangst van de brief waarbij voornoemd voorstel als bijlage gaat;

dat een dergelijke regeling vanzelfsprekend werd ingesteld in het belang van de kandidaten en dat zij daarom onverwijld werd toegepast;

dat bovendien de Raad van State in zijn voormeld arrest van 4 februari 2003 alleen het middel in verband met de schending van de wet van 29 juli 1991 inzake de formele motivering van bestuurshandelingen als ernstig heeft gekwalificeerd, wat de schorsing van de beslissing van 30 april 2002 heeft gerechtvaardigd;

dat de voorstellen van het College van quaestoren en de adviezen van de Administratie ruimschoots zijn gemotiveerd;

dat het bijgevolg niet noodzakelijk is en zelfs niet te rechtvaardigen zou zijn de hele procedure van bij aanvang te hernemen, zoals mevrouw Verheyden - onterecht - vraagt;

overwegende dat het daarentegen noodzakelijk is de motieven die aan de keuze van het Bureau ten grondslag liggen, op passende en relevante wijze uiteen te zetten;

dat in dat verband duidelijk uit alle tijdens de hele procedure ingewonnen adviezen blijkt dat de kandidaten Delepierre en Everard de Harzir de ene na de andere gunstige evaluatie krijgen, zowel qua anciënniteit en kwaliteit van de geleverde arbeid, als qua polyvalentie, ervaring, zin voor organisatie en relationele kwaliteiten;

dat de meningen eveneens eensluidend zijn inzake de jeugdige leeftijd van mevrouw Barbaix, de afnemende motivatie van de heer Van Dorpe en de stroeve verstandhouding van mevrouw Verheyden met een deel van de ploeg, die een en ander overigens nooit heeft betwist in het kader van de voormelde opmerkingen d.d. 31 augustus 2001 en 5 december 2001; dat voorts mevrouw Cuvelier haar verantwoordelijkheidszin nog moet vervolmaken;

dat het derhalve in het belang is van de dienst de dames Delepierre en Everard de Harzir te benoemen in voormelde, vacante betrekkingen

het Bureau van 2 april 2003, na erover te hebben beraadslaagd,

beslist eenparig op grond van voormelde formele motivering de volgende personen te herbenoemen tot niet-permanent (eerste) directieassistent F in de formatie van de dienst Integraal Verslag:

- mevrouw Murielle Delepierre in de graad van niet-permanent eerste directieassistent F;
- mevrouw Elizabeth Everard de Harzir in de graad van niet-permanent revisor F".

Overwegende dat verzoekster het volgende uiteenzet wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat ze kan lijden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

" De omstreden beslissing veroorzaakt duidelijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De omstreden beslissing, met inbegrip van de wijze van benoeming en de werksfeer, die blijken uit de bestreden beslissing, veroorzaken bij verzoekster enorme frustraties. Ze is bovendien het voorwerp van minachting (en verdachtmakingen).

Bovendien is in december 2002 op verzoek van directeur Mees een tuchtprocedure ingesteld tegen verzoekster om haar als tuchtstraf een blaam te kunnen opleggen. De griffier heeft op 21 mei 2003 besloten haar een blaam op te leggen.

Het zijn dezelfde personen die advies geven omtrent de vacatures. De kunstgrepen die worden aangewend komen tot uiting in de adviezen: de anciënniteit wordt niet ter sprake gebracht om verzoekster niet te hoeven bevorderen. Er dient ook te worden gewezen op de verkapte tuchtmaatregelen en op de omstandigheid dat (1) het advies van de heer Mees niet objectief en onpartijdig kan zijn en dat (2) verzoekster in een andere dienst was op het ogenblik dat het advies gegeven is. De schorsing is eveneens noodzakelijk om een einde te maken aan deze praktijken.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers geconstateerd dat het Bureau steunt op het advies van diezelfde heer MEES van 25 juli 2001, waarin het volgende staat:

' (Mevrouw Verheyden is) in mei 1998 (...) overgeheveld naar de Dienst commissies. Haar relatie met de meeste van haar Franstalige collega's was destijds zeer gespannen en niets lijkt erop te wijzen dat ze haar houding zou hebben gewijzigd. Het lijkt derhalve geen goed idee haar de leiding over een ploeg toe te vertrouwen.'

De wijze waarop verzoekster lager gerangschikt is (op basis van evaluaties zonder waarde, van adviezen die indruisen tegen positieve beoordelingen van ongeveer hetzelfde tijdstip) vormt reeds op zich een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (zie ook Raad van State arrest nr. 41.079 van 19 november 1992). Bovendien mist verzoekster door onwettige handelingen de mogelijkheid tot promotie (zie ook de procedure tegen mevrouw VAN LANDEGHEM) en wordt haar verdere loopbaan gehypothekeerd. Door de omstreden benoemingen mist zij eveneens de specifieke ervaring die revisoren opdoen. De huidige taak van verzoekster bestaat erin het gesproken woord om te zetten in geschreven taal, terwijl een revisor dit werk corrigeert en controleert of de procedure correct gevolgd is (bijvoorbeeld de regelgeving inzake amendementen). Bovendien geeft de revisor ook leiding. Het is precies deze specifieke ervaring als revisor die de verwerende partij heeft ingeroepen om mevrouw Van Landeghem van waarnemend revisor tot permanent revisor te promoveren, zodat de verwerende partij niet kan stellen dat het revisorschap geen ervaring oplevert. Ten slotte dient eveneens te worden verwezen naar het verband dat bestaat tussen de aard van de onwettigheid en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel: het ontbreken van een objectief advies, het volgen van de verkeerde procedure en het arbitraire karakter van de benoemings(procedure).

Toen het Bureau op 30 april 2002 heeft besloten mevrouw Murielle Delepierre te benoemen tot Franstalige niet-permanente eerste directieassistente en mevrouw Elizabeth Everard de Harzir tot Franstalig niet-permanent revisor, een besluit dat ingetrokken is bij het besluit van het Bureau van 12 maart 2003 ten gevolge van de schorsing die door uw Raad is uitgesproken, verkeerde verzoekster in dezelfde situatie als toen het omstreden besluit vastgesteld is waarbij de benoeming van de voormelde personen weer is bevestigd.

De omstreden beslissing verschilt immers alleen naar de vorm, en niet naar de inhoud.

In arrest nr. 115.425 heeft uw Raad erop gewezen: 'dat de benoemende overheid, wanneer zij na een vernietigingsarrest ertoe gebracht wordt de benoemingsprocedure over te doen of te hervatten, bij de beoordeling van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden in principe geen rekening mag houden met de ervaring die door hen opgedaan is bij de uitoefening van de functies die inherent zijn aan de vernietigde benoeming; dat zulks evenwel niet wegneemt dat het ten gevolge van een juridische fictie is dat het personeelslid wiens benoeming vernietigd is, geacht wordt zijn functie niet uitgeoefend te hebben, terwijl de afgewezen gegadigde heel concreet niet de mogelijkheid heeft gehad om die functie uit te oefenen; dat, zelfs wanneer niet uitdrukkelijk gewag wordt gemaakt van de functie die in het kader van de vernietigde

benoeming is uitgeoefend, de kans heel klein lijkt dat degenen die opnieuw over de aanspraken en verdiensten van dezelfde gegadigden moeten oordelen de ervaring van de ene en het gebrek aan ervaring van de andere in de bewuste functie volledig buiten beschouwing zullen laten; dat die mogelijkheid, die niet louter hypothetisch of irrationeel is, een gevaar voor een ernstig nadeel oplevert dat uit de aard der zaak moeilijk te herstellen is'.

Bovendien heeft de verwerende partij verkozen om voor haar beslissing van 2 april 2003 te steunen op dezelfde nota's en beslissingen als die welke hebben geleid tot de beslissing die bij arrest 115.425 geschorst is, terwijl ze een nieuw vergelijkend examen had kunnen uitschrijven.

Dezelfde personen zijn benoemd, ditmaal bij gemotiveerde beslissing.

Zo heeft verzoekster niet de mogelijkheid gehad bij haar sollicitatie de ervaring te doen gelden die ze in haar dienst in de periode 2001-2003 had opgedaan: op basis van de beslissing van het College van quaestoren van 5 mei 1998 is ze naar de Dienst commissies overgeplaatst en deze overplaatsing is als onwettig beschouwd in het verslag van 9 april 2001 van de auditeur, die geadviseerd heeft de beslissing te vernietigen.

Bij beslissing van het College van quaestoren van 28 juni 2001 is een einde gemaakt aan de tijdelijke opdracht van verzoekster bij de Dienst commissies met ingang van 1 september 2001, de datum waarop verzoekster haar ambt bij de dienst Integraal Verslag heeft hervat (zie arrest nr. 103.590).

Het door verzoekster geleden moeilijk te herstellen ernstig nadeel is dus hetzelfde als bij de procedures voor Uw Raad tegen de ingetrokken beslissing van 30 april 2002 en dit nadeel is erkend door Uw Raad (arrest nr. 115.245).

Daarenboven heeft Uw Raad in zijn arrest nr. 85.746 van 1 maart 2000 beslist dat het feit dat verzoeker na de vernietiging van de bevordering waarvoor hij kandidaat was, genoodzaakt was een nieuw vernietigingsberoep in te stellen om de correcte uitvoering te verkrijgen van het vernietigingsarrest, naar redelijkheid kan worden beschouwd als een ernstig moreel nadeel dat niet kan worden hersteld door een vernietigingsarrest.

Per analogiam kan worden gesteld dat, wanneer na schorsing een nieuwe schorsings- en vernietigingsprocedure moet worden begonnen om de correcte uitvoering van het schorsingsarrest te verkrijgen, zoals hierna zal worden aangetoond, er eveneens een ernstig moreel nadeel bestaat dat niet kan worden hersteld door een vernietigingsarrest.

Bovendien heeft Uw Raad bij arrest nr. 91.880 beslist dat bij de concrete beoordeling van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing met zich meebrengt, rekening moet worden gehouden met het feit dat deze handeling volgt op een eerste beslissing die door de Raad van State vernietigd is. De handeling die aangevochten wordt, verergert nog een gedestabiliseerde situatie en vergroot nog het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Wanneer na de schorsing, gevolgd door de intrekking van de geschorste handeling, op onrechtmatige wijze een tweede handeling wordt gesteld die dezelfde rechtsgevolgen teweegbrengt, zodat de situatie nog meer gedestabiliseerd wordt dan voor de schorsing, is het moeilijk te herstellen ernstig nadeel minstens even groot als het nadeel dat erkend is door Uw Raad in zijn arrest nr. 115.425";

Overwegende dat sommige door verzoekster aangevoerde argumenten meteen dienen te worden verworpen omdat ze niet relevant zijn; dat de gespannen werksfeer die bij verzoekster frustraties hebben doen ontstaan, de minachting en de verdachtmaking waarvan zij zegt het slachtoffer te zijn, en de allusie op verdoken tuchtmaatregelen niets uitstaande hebben met de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling; dat het gebrek aan objectiviteit van de heer MEES aangevoerd wordt in het eerste middel van het verzoekschrift en dus geen enkel verband houdt met het nadeel dat verzoekster zou kunnen lijden; dat ten slotte, gelet op de toedracht van de zaak, de Raad van State niet inziet in welk opzicht de verwijzing naar de aangevoerde arresten van enig nut zou zijn voor het onderzoek van de onderhavige vordering tot schorsing;

Overwegende, ten aanzien van het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat in overweging wordt genomen in arrest nr. 115.425, dat de verwerende partij opmerkt dat verzoekster 41 jaar oud is en dus nog 15 jaar loopbaan voor zich heeft, dat ze geen verkregen recht op een bevordering had en dat noch de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, noch de nietigverklaring ervan voor de verwerende partij een verplichting tot benoeming van verzoekster doen ontstaan; dat de verwerende partij, wat betreft de ervaring die de begunstigden van de bestreden beslissing tijdens de vernietigingsprocedure hebben opgedaan, verwijst naar de rechtspraak volgens welke de bevoegde overheid de ervaring die onwettig benoemde ambtenaren hebben opgedaan, niet in aanmerking mag nemen; dat ze concludeert dat "behalve in geval sprake is van een specifieke context of in geval van samenloop van precieze gegevens, hetgeen in casu niet aangetoond is, (...) het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet (kan) worden aangetoond op grond van de beweerde onmogelijkheid om beroepservaring op te doen alleen";

Overwegende daarenboven dat de verwerende partij bij de weerlegging van het eerste middel de taken van de niet-permanente eerste directieassistent in de volgende bewoordingen omschrijft:

- " de te verlenen betrekking is een polyvalente betrekking waarvoor weliswaar ervaring in redactiewerk onontbeerlijk is, maar niet volstaat, daar het er ook om gaat te zorgen voor de interne taakverdeling bij de redactie en voor de eerstelijns-revisie van de teksten, jonge assistenten op te leiden en te begeleiden en gelegenheidsmedewerkers op te vangen, wat dus een geheel van bevoegdheden inhoudt die veeleer verband houden met leidinggevende capaciteiten en ploegwerk dan met intellectuele kwaliteiten sensu stricto";

Overwegende dat de in de procedure ten gronde eventueel uit te spreken nietigverklaring van de bestreden benoeming tot gevolg heeft dat die benoeming geacht moet worden nooit te zijn verleend, zodat de aangestelde geacht moet worden de betrekking nooit te hebben uitgeoefend en er geen ervaring in te hebben opgedaan; dat

de benoemende overheid na zulk vernietigingsarrest ertoe gebracht kan worden de benoemingsprocedure over te doen of te hervatten; dat zij dan evenwel, op straffe van het miskennen van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest, bij de beoordeling van de titels en verdiensten van de gegadigden in rechte geen rekening mag houden met de ervaring die door hen verworven is bij de uitoefening van de functies die inherent zijn aan de vernietigde benoeming;

Overwegende dat vermoed moet worden dat het bestuur in beginsel het gezag van gewijsde zal respecteren bij zijn nieuw te nemen beslissing door bij het vergelijken van de titels en verdiensten geen rekening te houden met de onwettig verkregen ervaring; dat hieruit volgt, dat de omstandigheid dat de onwettig aangestelde dergelijke ervaring heeft opgedaan, ook wanneer de niet-aangestelde hangende de annulatieprocedure van vergelijkbare ervaring verstoken is gebleven, in beginsel geen nadeel in de zin van de wet kan veroorzaken;

Overwegende dat zulks evenwel niet wegneemt dat het ten gevolge van een juridische fictie is dat het personeelslid wiens benoeming vernietigd is, geacht wordt zijn functie niet te hebben uitgeoefend, en deze juridische fictie in bepaalde omstandigheden niet kan uitsluiten dat een bestuur bij de vergelijking van de titels en verdiensten in feite niet anders kan dan rekening houden met de ervaring die door de onwettig benoemde is verworven, bij voorbeeld wegens de specifieke en unieke aard van de functie en de erin verworven ervaring, in voorkomend geval in samenhang met de aard van de gevolgde selectieprocedure; dat het evenwel aan de verzoeker toekomt om concreet aan te tonen dat het voor het bestuur dat opnieuw over de titels en verdiensten van dezelfde gegadigden moet oordelen, onmogelijk zou zijn om de in de bewuste functie onwettig verworven ervaring van de ene en het veronderstelde gebrek aan ervaring van de andere volledig buiten beschouwing te laten;

Overwegende dat, indien een verzoeker erin slaagt zulks aan te tonen, het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet meer louter hypothetisch is; dat de Raad van State door in dat geval met die mogelijkheid rekening te houden, zich niet bezondigt aan een intentieproces, maar oog heeft voor een waarschijnlijk gevolg van de juridische fictie van de terugwerkende kracht van een vernietigingsarrest;

Overwegende dat de vraag naar de waarschijnlijkheid dat het geschetste nadeel zich voordoet in concreto moet worden onderzocht, in het licht van de specifieke omstandigheden van de zaak; dat te dezen verzoekster aanvoert dat, terwijl haar huidige opdracht erin bestaat het gesproken woord om te zetten in geschreven taal, een revisor

"zich bezig houdt met het corrigeren hiervan evenals met het controleren of de procedure wel degelijk gevolgd werd" en "uiteraard ook leiding geeft"; dat, vooreerst, de beroepsbekwaamheid van verzoekster uitstekend is geacht door zowel de permanente revisoren als door het diensthoofd en de adjunct-griffier, dat in de adviezen die in verband met haar sollicitatie zijn gegeven evenwel - terecht of ten onrechte - twijfels worden geuit omtrent haar relationele kwaliteiten, wat een punt is waarop de begunstigden van de bestreden handelingen zich van verzoekster onderscheiden; dat dit criterium doorslaggevend is geweest bij het maken van de keuze; dat voorts uit de bestreden beslissing blijkt dat niet zozeer de leidinggevende kwaliteiten van de kandidaten aan bod kwamen maar veeleer de inzet en motivatie, de kwaliteit zelf van het werk, de polyvalentie, ervaring, zin voor organisatie, anciënniteit en relationele kwaliteiten; dat de Raad van State in die omstandigheden niet inziet op welke wijze de ervaring die de begunstigden van de bestreden beslissing, gelet op de aard van de uitgeoefende functies, zouden kunnen opdoen, voor de benoeming enig substantieel voordeel zou kunnen opleveren ingeval er naar aanleiding van een eventueel vernietigingsarrest nieuwe bevorderingprocedures zouden worden doorlopen; dat, hoe dan ook, verwerende partij erkent dat zij de eventueel onwettig verworven ervaring van de benoemde ambtenaren niet in aanmerking kan nemen en dat zij "trouwens geenszins rekening heeft gehouden met de tijdens de vorige opgeschorste bevordering verworven ervaring"; dat verzoekster dit niet weerlegt; dat zij slechts in het algemeen de taken en verantwoordelijkheden van een revisor in herinnering brengt; dat ze geen specifieke redenen of bijzondere omstandigheden aanvoert, en de Raad er spontaan geen ziet, op grond waarvan moet worden verondersteld dat de verwerende partij de door de benoemde gegadigde in die functie onregelmatig verworven ervaring niet buiten beschouwing kan en zal laten bij een eventuele nieuwe vergelijking van titels en verdiensten; dat het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, die vervuld moeten zijn, wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Verworpen wordt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers van 30 april 2002 om Murielle DELEPIERRE en Elizabeth EVERARD de HARZIR te benoemen als niet-permanent eerste directieassistent.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling Administratie van de Raad van State, op negentien juli tweeduizend vier door:

de HH.	R. ANDERSEN,	voorzitter van de Raad van State,
	J.-Cl. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	P. LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
de HH.	J. VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VANHAEGENDOREN,	staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	F. DAOUT,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De Hoofdgriffier,

De Voorzitter van de Raad van State,

D. LANGBEEN.

R. ANDERSEN.